

Frp og NTP

Tone Merete Sønsterud
Stortingsrepresentant for Hedmark Ap

At Frp og Tor A Johnsen mener at forslaget til ny Nasjonal Transportplan (NTP) er en stor skuffelse, er ingen overraskelse.

Uansett hvor bra den hadde vært så ville svaret fra Frp vært det samme. Men når han skriver at det for Hedmarker er tragedie, og begrunner det med at

Regieringen ikke planlegger å bygge en eneste meter på E16 i første periode, så er det helt tydelig at han ikke engang kan ha lest det han er så skuffet over.

Fakta: Herbergåsen-Nybakk ligger inne i første periode og Nybakk-Slomarka i andre. Det betyr, kontinuerlig utbygging hvis alt går etter planen.

Frp sin førstekandidat for Hedmark har tydeligvis fulgt dårlig medi timen når han er uenig i at satsingen på 508 mrd. er historisk og at Regieringen

ikke holder det de lover.

Vi har overoppfylt lovnadene både i forrige og innevarende NTP (i motsettning til Bondevik II-regjeringen, hvor Frp hadde innflytelse på budsjettet) og det har aldri vært bygget så mye vei og bane i landet som nå.

I tillegg lager han en slags meketil utregning og hevder at vi nå bare bruker en prosent av statsbudsjettet på samferdsel.

Fint om vi kunne få det regnestykket.

ILLUSTASJONSFOTO

Full IC-utbygging

Regiondirektører NHO
Espen N. Evensen, Østfold
Christi Kvam, Innlandet
Kristin Saga, Vestfold
Nikolay Boye, Telemark

Regieringens forslag til Nasjonal transportplan legger opp til dobbeltspor mellom Tønsberg, Hamar og Sætre utenfor Fredrikstad i 2024. I et innlegg i flere av landets aviser i slutten av april fremhever statsrådene Marit Arnstad og Bård Vegar Solhjell at det vil bety helt nye muligheter for pendling inn til Oslo. Det er helt riktig, og det er derfor en begrenset utbygging av IC-trianglelet er feil løsning. De store, og påkrevde samferdselsløsningene på Østlandet må ikke bare løse, men også avlaste transportutfordringene i Oslo. Da kan ikke Hamar, Tønsberg og et nedlagt stoppested utenfor Fredrikstad sette seg som endepunkt for InterCity med dobbeltspor.

Et innre IC-triangle bidrar ikke til nødvendig regional utvikling på Østlandet, men vil derimot forsterke impend-

undersøkelsen Sykepleien gjennomførte, avdekket videre dette som helsesøstre i kom-munene må si nei til:

- tredjeklassesamtalen der seksuelt misbruk kan forebygges/avdekke
- avdekke og følge opp dårlig emnering hos nyfødte
- følge opp barn med risiko for syklig fedme
- fødselssamtale med mødre med rus- eller psykiske problemer
- samtaler med nyinnflyttede barn
- Helseministeren tar nå et prisverdig grep, der det

ingen til Oslo. Destore befolkningsskon-

sentrasjonene i Hedmark/Opland,

Vestfold/Telemark og Østfold

mulighetert til å avlaste Oslo som gode lokaliseringsalternativer. Det regionale

transportbehovet blir ikke møtt med gode, kollektive løsninger som jernbane.

Regieringens forslag har ingen forplik-tende fremdrift for utbyggingen.

Regieringens «ambisjon» om full utbygging til Lillehammer, Skien og Halden i 2030 gir ikke tilstrekkelig sikker-het til at man kan forvente at noen vil satse pengene sine i eiendomsutvikling.

Dette stanser utviklingen i de berørte byene. Kollektivknutepunkt med

overgang fra bane til buss vil bli lagt på sj.

Eiendom som ligger i tilknytning til forventet trase vil forvirre fordi man ikke

kan bruke penger på vedlikehold og modernisering. Sentrum i byene blir

liggende brakk i påvente av løsninger som ikke kommer.

Konsekvensene av et for lite forplik-tende gjennomføringsnivå for InterCity-trianglelet står i sterkt kontrast til inten-sjonen om å skape miljørtigke transport-

ingen til Oslo. Destore befolkningsskon-

sentrasjonene i Hedmark/Opland, Vestfold/Telemark og Østfold

mulighetert til å avlaste Oslo som gode lokaliseringsalternativer. Det regionale

transportbehovet blir ikke møtt med gode, kollektive løsninger som jernbane.

Regieringens forslag har ingen forplik-tende fremdrift for utbyggingen.

Regieringens «ambisjon» om full utbygging til Lillehammer, Skien og Halden i 2030 gir ikke tilstrekkelig sikker-het til at man kan forvente at noen vil satse pengene sine i eiendomsutvikling.

Dette stanser utviklingen i de berørte byene. Kollektivknutepunkt med

overgang fra bane til buss vil bli lagt på sj.

Eiendom som ligger i tilknytning til forventet trase vil forvirre fordi man ikke

kan bruke penger på vedlikehold og modernisering. Sentrum i byene blir

liggende brakk i påvente av løsninger som ikke kommer.

Konsekvensene av et for lite forplik-tende gjennomføringsnivå for InterCity-trianglelet står i sterkt kontrast til inten-sjonen om å skape miljørtigke transport-

tiltak.

NHO har påpekt behovet for en samlet utbygging av hele IC-trianglelet gjennom et statlig utbyggingsselskap. Da kan hele IC-trianglet kan bygges ut i løpet av 10-13 år, slik også Jernbaneverket antydet. Samtidig vil utbyggingen ha fleksibilitet nok i seg til at man kan tilpasse fremdrift til andre tiltak i de berørte sentrumsmiljøene. Regierin-gens mål er at veksten i persontrafikken i byområdene skal tas med kollektivtrafikk, sykkel og gang. Arnstad og Solhjell konkluderer med at det er opp til lokale myndigheter å gripe muligheten.

Ved å velge et lavere nivå på IC-utbyg-gingen fratas de store befolkningsskon-

trentrasjonene på Østlandet denne muligheten. I stedet kastes flere av landets største byer og fylker ut i nye kamper der statlige etater skal tekkes for å få til gode sentrumsnære samferdsel-sloasjoner. Jernbanen er en integrert del av moderne bysamarfunn som disse byene er - og bør gis forutsetninger for å være også i fremtiden.

altså om ord som vi bruker for å kjenne igjen nokon eller noko, utan å bruke det egentlege namnet.

Som regel er vanlige synonymer relativt lett å skjonne eller forstå. No brukte eg «skjønne» og «forstå» med same tyding. Ein annan type erstatningsord er metaforar. Dei kan vere vanskelegare å forstå sidan dei gjerne har ei overførd eller biletleg tyding. Nynorskordboka nemner t.d. «spegel» i staden for «vassflate». Dersom ein kjerner til tingene eller omgrepene «spegel», kan ein godt førestille seg korleis ei vassflate kan sjå ut. Ein får altså litt ekstra assosiasjonar ved å bruke metaforar.

Når ein lærer eit framandt språk, kan det ofte vere litt vanskeleg å lære seg slike faste uttrykk som metaforar kan vere, sidan dei i stor grad er kultuelt forankra. Dei gamle norrøne diktarane, skaldane, var meistrar i å lage og brukte metaforar, som dei også kalla «kjenningsar» eller «hetit». Det kan derfor vere svært vanskeleg å lese og tolke dikt frå den tidlege mellomalderen.

Guden Odin blei til domes og gikk Allfader (noko som kan

muligheten. I stedet kastes flere av landet mellom Gud og Den allmektige). Men Odin heitte også Ygg (den forferdelege), Gagnr (han som får for siger), Herjan (haerguden), Hå (den høge), Jamhå (den jamhøge), Tredje (som ein kjenner igjen fra treininga), Nikar, Nikud, Bileyg, Båløy, Bolverk, Sigfader, Gaut, Roptary, Valfader m.m. Dette kan ein t.d. lese meir om i P.A. Munchs Nornøgne gude- og heltesagn. I mange tilfelle må ein vere svært godt oplesen i norrøn mytologi for å skjonne korfor skalden valde å bruke det eine eller det andre uttrykket.

Når eit tre blir kalla for «Odins galge», må ein kjenne til Håvamål der det blir fortalt at Odins hang i eit tre då han lært seg runer. Det fanst også eit skikk der ein ofra menn til Odins ved å hengje dei i ein galge.

Ordet «havhest» for «skip» er då lettare å skjonne, mens «kampens eld» for «sverd» og «spydet sitt hogset» for handa som held spydet, nok berre kan tolka i ein bestemt sammenheng. Ordet «gångar» for «hest» kan ein kanskje framleis høyre i dag i eitt og anna dikt.

Så næste gang du snublar over eit merkeleg uttrykk i ein tekst, kjenner du kanskje lusa

Språkåret - Gamle kjenningar

Jens Haugan

Hamar

Du trutte kanskje eg skulle skrive om nokre personar eller menneske eg kjenner, men det skal eg ikkje. Eg skal ikkje skrive om personar eller